

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 1PP/83/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118011573
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2118011573.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v trestnej veci vedenej proti odsúdenému: G. G., nar. XX.XX.XXXX v J. U., trvale bytom Z. W., J. ulica XXX/XX, t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu odsúdeného o podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ústave na výkon trestu dňa 25.07.2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a prísediacich Adama Rapša a Mgr. Dušana Martinoviča podľa § 415 ods. 1 Tr. por. takto

rozhodol:

Podľa § 66 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 Tr. zák. sa návrh odsúdeného: G. G., nar. XX.XX.XXXX, t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 16.07.2014 sp. zn. 4T/131/2014, trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 08.11.2013 sp. zn. 0T/121/2013 a rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 27.08.2014 sp. zn. 2T/88/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 19.03.2015 sp. zn. 6To/144/2014, zamietá.

odôvodnenie:

Dňa 21.06.2018 podal na tunajší súd odsúdený G. G. prostredníctvom ústavu na výkon trestu návrh o podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 16.07.2014 sp. zn. 4T/131/2014 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., pričom jeho predpokladaný koniec má mať po započítaní dňa 20.12.2018. Následne má nastúpiť na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 08.11.2013 sp. zn. 0T/121/2013 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., ktorého predpokladaný koniec má mať po započítaní dňa 19.10.2019. Následne má nastúpiť na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 27.08.2014 sp. zn. 2T/88/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 19.03.2015 sp. zn. 6To/144/2014 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., ktorého predpokladaný koniec má mať dňa 19.10.2020. Lehota podľa § 66 ods. 1 písm. a/ (0T/121/2013 a 2T/88/2014), písm. b/ (4T/131/2014) Tr. zák. uplynula dňa 29.04.2018.

Na verejnom zasadnutí boli oboznámené tieto listinné dôkazy: hodnotenie ÚVTOS z č.l. 1-2, skrátený výpis klienta z č.l. 3, návrh odsúdeného z č.l. 4, aktuálny odpis RT z č.l. 10-12, osobný spis odsúdeného.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 19.06.2018 vyplynulo aj nasledovné (podstatné citácie): „Odsúdený bol dňa 23.08.2016 premiestnený do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na ďalší výkon trestu. Po týždennom pobyte na nástupnom oddiele bol umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“, kde sa nachádza i v súčasnosti. Menovaný bol dodaný do výkonu väzby dňa 20.04.2014 do ÚVTOS a ÚVV Leopoldov. V tomto ústave nastúpil výkon trestu v strednom stupni

stráženia. Jeho správanie a vystupovanie tu bolo na požadovanej úrovni. Pracovne zaradovaný bol podľa potrieb ústavu. Bol tu 4-krát disciplinárne odmenený. Uznesením OS Trnava zo dňa 16.08.2016 sp. zn. 34Nt/88/2016 bol preradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Správanie a vystupovanie menovaného je počas jeho pobytu v tunajšom ústave na požadovanej úrovni. Osobnú hygienu dodržiava, v kolektíve odsúdených konfliktné situácie nevyvoláva. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa sa snaží dodržiavať. Doposiaľ bol v tunajšom ústave 1-krát disciplinárne odmenený dňa 23.08.2017 mimoriadnym povolením návštevy za vzornú pracovnú morálku. Disciplinárne potrestaný nebol. Počas výkonu trestu odňatia slobody neprejavil záujem o žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. Voľný čas sa snaží využívať zmysluplne. Odsúdený bol v tunajšom ústave pracovne zaradovaný na pracoviská podľa potrieb ústavu. Naposledy bol pracovne zaradený dňa 06.02.2018 na pracovisko v ústave s dohľadom Replast, kde pracuje doposiaľ. Jeho pracovná morálka je na požadovanej úrovni. Podľa potreby sa tiež zapája do činností pre všeobecný rozvoj svojej osobnosti v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločenských priestorov ústavu. Menovaný vyrastal v úplnej rodine. Po ukončení základnej školy už v ďalšom štúdiu nepokračoval, je nevyučení. Vystriedal viacero zamestnaní zväčša robotníckeho charakteru. Pred nástupom do výkonu väzby nebol v pracovnom pomere. Odsúdený je slobodný, s družkou sa pred jeho nástupom do výkonu väzby starali o 4 deti. Z pedagogickej dokumentácie odsúdeného vyplýva, že vyživovaciu povinnosť na deti nemá žiadnu, nakoľko nie je v rodných listoch uvedený ako ich otec. Počas výkonu trestu odňatia slobody sa kontaktuje formou korešpondencie, telefonovania a návštev s družkou a s deťmi. Po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa plánuje vrátiť na adresu trvalého pobytu. Možno konštatovať, že odsúdený v súčasnosti plní stanovené ciele programu zaobchádzania. Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá (opakovane súdne trestaný, spáchaný zločin). V pedagogickej dokumentácii nie je v súčasnosti evidované ďalšie trestné stíhanie voči odsúdenému. Na základe uvedených skutočností možno konštatovať, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporúčam ho podmiennečne prepustiť.“

Z odpisu registra trestov a oboznámených rozhodnutí súdov vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 14-krát súdne trestaný (vrátane spomenutých odsúdení, pričom jedno odsúdenie je cudzieho štátu) pre trestné činy lúpeže, krádeže či marenia výkonu úradného rozhodnutia (§§ 188, 212 a 348 Tr. zák.), pričom vo výkone trestu sa odsúdený nachádza aktuálne po prvýkrát. V prípade viacerých odsúdení mu boli ukladané podmiennečné tresty odňatia slobody, prípadne bolo súdmi upúšťané od uloženia súhrnných trestov vo vzťahu k nim alebo aj k uloženým nepodmiennečným trestom odňatia slobody.

Odsúdený sa na verejnom zasadnutí uviedol: „Chcem byť podmiennečne prepustený a chcem viesť riadny život.“

Zástupca ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na verejnom zasadnutí uviedol: „Dopĺňam hodnotenie o disciplinárnu odmenu zo dňa 17.07.2018 za plnenie pracovných povinností, záver hodnotenia zostáva nezmenený.“

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí v rámci konečného návrhu uviedol: „Vzhľadom na nesplnenie druhej materiálnej podmienky navrhujem žiadosť odsúdeného zamietnuť.“

Podľa § 415 ods. 1 veta prvá Tr. por. o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom s a trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného, na verejnom zasadnutí.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom na verejnom zasadnutí, predovšetkým s návrhom o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavy na výkon trestu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že návrh nebol s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. dôvodný. Z týchto zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie 3 podmienok, a to tých, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje príliš veľké riziko jeho recidívy. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený G. G. už vykonal potrebnú časť z výmery uložených trestov odňatia slobody, ktoré sa v tomto konaní považujú z hľadiska súdnej praxe za jeden trest.

Druhá zákonná (materiálna) podmienka, a to tá, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život (t.j. že preukázal polepšenie), a to plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu, sa javila tiež ako splnená napriek menším negatívnym záznamom.

Splnená nebola dôsledne však tretia z citovaných podmienok, t.j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode (neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy). V prípade odsúdeného G. G. bolo podľa názoru súdu riziko recidívy príliš veľké.

Súd len upozorňuje, že na podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje „právny nárok“. Zmysel podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienčnom prepustení je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej minulosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Odsúdený bol vzhľadom k svojmu veku (30 rokov) v minulosti už 14-krát súdne trestaný (!!!) zväčša iba pre tie isté trestné činy (krádeže a marenia výkonu úradného rozhodnutia), pričom tieto svoje protizákonné konania opakoval, a to napriek predošlým odsúdeniam, resp. uloženým trestom, ktoré boli len podmienčné, resp. vo vzťahu ku ktorým bolo v niektorých prípadoch aj upustené od uloženia súhrnných trestov, nakoľko súdy dali možnosť odsúdenému preukázať, že nie je potrebné mu ukladať prísnejšie tresty ako v iných trestných veciach a že účel trestu bude naplnený aj uložením trestu odňatia slobody nespojeného s jeho výkonom. Odsúdený však túto možnosť nevyužil, resp. jeho recidívne konanie nesvedčilo tomu, že účel týchto podmienčných trestov odňatia slobody splnil svoj účel, keďže ako tzv. špeciálny recidivista pokračoval naďalej v páchaní tých istých trestných činov (krádeží a marení výkonu úradného rozhodnutia) a spáchal dokonca i závažnejší trestný čin - lúpež. Nemenej podstatnou skutočnosťou je to, že odsúdený v kontexte páchania majetkovej trestnej činnosti je nevyučený, teda má ukončené len základné vzdelanie, pred výkonom trestu vystriedal viacero zamestnaní zväčša robotníckeho charakteru a pred nástupom do výkonu väzby nebol v pracovnom pomere. Preto sa súd stotožnil s tým, že jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá z dôvodov v hodnotení uvedených. Všetky tieto skutočnosti vo svojom súhrne podľa názoru súdu nedávali dostatočnú záruku, že odsúdený G. G. by na slobode viedol riadny život.

Podmienčnom prepustení má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienčnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko

rozhodnutím o podmiennečnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť mal preto súd za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a taktiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného G. G. nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Na tomto závere nemohli zmeniť nič ani skutočnosti uvádzané odsúdeným na verejnom zasadnutí a ani kladné hodnotenie riaditeľa ústavu (ktoré má pre súd len odporúčací charakter čo do splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie).

Z uvedených dôvodov zamietol jeho návrh o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko nespĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 pracovných dní od jeho oznámenia, ktorú je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podaná sťažnosť má odkladný účinok.

Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od právoplatnosti zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne (§ 415 ods. 1 veta druhá Tr. por.).